

af de i nærværende Paragraf anførte Ugyl-
dighedsgrunde, at tage til Følge af Administra-
tionen, og det overlades udelukkende til Dom-
stolene at skjønne over Gylldigheden af den af
Paagjældende fordrede Bemyttelse. Der kunde
vel synes at være noget Synderligt i, at et
af Administrationen udsærdiget Patent strax
kan blive erklæret ugyldigt af Domstolene,
fordi det angaar en Gjenstand, som ikke egner
sig til at patenteres, men naar man først prin-
cipielt frasalder, at der, forinden Patentet
meddeles, skal foretages en Undersøgelse af den
paagjældende Opfindelse, er der i Virkeligheden
ingen Grund til at skjæle mellem Tilfælde,
hvor et Patent aldeles ikke bør udstedes, og
saadanne, hvor det vel bliver at udstede, men
i Virkeligheden fra først af er ugyldigt,
medens dog Ugylldigheden først skal godtgjøres
ved en Retskjendelse. Giksender man, at Op-
finderen har et virkeligt, i Forholdene be-
grundet retligt Krav paa Bemyttelse, saa bør
ogsaa selve Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person
er i det i Loven forudsatte Tilfælde eller ikke,
afgjøres af Domstolene, ikke af Administra-
tionen. En saadan Ordning anbefaler sig
ogsaa af praktiske Hensyn, da man ved, om
end kun for enkelte Tilfælde, at opgive Iffe-
Undersøgelingsprincippet, vilde være nødt til for
hver enkelt Begjærings Vedkommende at under-
søge, om ikke dette Tilfælde maatte være
tilfede.

Til § 15.

Naar det, saaledes som i § 11 fore-
slaaet, paalægges Patenthaveren selv, inden en
vis Frist at bekendtgjøre Udsærdigelsen af Pa-
tentet, bør Iffe-Efterlevelsen af dette Paalæg
formentlig medføre, at Patentet træder ud af
Kraft, og dette er derfor udtalt i nærværende
Paragrafs Nr. 1, men naar der knyttes saa
betydelige Følger til Tilfidesættelsen af det
nævnte Paalæg, maa der formentlig gives
Paagjældende en noget rundelig Frist til Op-
fyldelsen af samme, og denne er derfor fore-
slaaet fastsat til 2 Maanedes fra Patentets
Udstedelse at regne.

Efter de nuggjældende Regler er Fristen
for Opfindelsens Udførelse her i Riget ordent-
ligvis i Eneretsbevillingerne ansat til 1 Aar,

men der høves dog Exempler paa, at der strax
er indrømmet en 2-aarig Frist, og endnu oftere
er der senere tilstaaet en Forlængelse af Fristen
fra 1 til 2 Aar. I Udlandet er Fristen i
de forskjellige Stater forskjellig, fra 1 til 3
Aar, og i enkelte Stater er den ansat til en
vis Kvotabel af Patentets Varighed ($\frac{1}{4}$ eller
 $\frac{1}{2}$); i England er aldeles ingen Tid fastsat,
inden hvilken Opfindelsen skal være bragt til
Udførelse. Da det her i Landet har vist sig,
at 1 Aar er for kort en Frist i enkelte Til-
fælde, medens Fristen ikke vides at være ud-
strakt over 2 Aar, og da man formentlig heller
i Almindelighed maa tilstaa en noget runde-
ligere Frist end en kortere med Afgang til
undtagelsesvis at faae den forlænget, har man
troet at burde foreslaae en 2-aarig Frist. —
Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt en
paafølgende Afbrydelse af Patenthaverens
Virksomhed medfører Fortabelse af Patentet,
da hedder det i de nu brugelige Eneretsbe-
villinger — efter Bestemmelsen om at Ene-
retten tilstaaes paa Billaar at Bevillings-
haveren bringer Opførelsen til Udførelse inden
1 Aar — at Paagjældende senere dermed
skal vedblive. I flere af Udlandets Lovgiv-
ninger savnes der Bestemmelser om dette
Punkt; den i nærværende Paragraf foreslaaede
Regel, nemlig at der for det Tilfælde, at en
Patenthaver midlertidig afbryder sin Bedrift,
indrømmes ham samme Frist til dens Gjen-
optagelse som den til Bedriftens første Svær-
sættelse tilstaaede, er stemmende med den i
Frankrig gjældende Regel. Hvad der iøvrigt
maa fordras, for at en Opfindelse skal kunne
siges at være bragt til Udførelse og Udførelsen
fremdeles at være holdt i Gang, lader sig
formentlig ikke i Almindelighed nærmere be-
stemme, men maa afgjøres af Domstolene efter
de i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Om-
stændigheder.

Til § 16.

Naar det ikke her er krævet som Beting-
gelse for at kunne optræde som Sagsøger, at
Vedkommende har Interesse i, at Patentet
kjendes ugyldigt eller fortabt, er Grunden dertil
dels den, at man i ethvert Fald ikke vilde
kunne fordras noget videre strengt Bevis for